

Winther: Jeg kan naturligtvis ikke have en saadan særlig Kundskab i denne Sag, at jeg kunde troe, at det, jeg kunde bidrage til at oplyse den med, skulde være meget værd. Imidlertid er der fremkommet nogle Uttringer fra den ærede sidste Taler, som gjøre, at jeg maa udtale et Par Ord om min Stilling til Sagen, idet jeg iøvrigt skal bemærke, at jeg med Hensyn til Betragtningen om, hvorvidt det er rigtigt nu at begynde Bygningen af et stort Skib, ganske slutter mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører, da jeg troer, at naar det har viist sig, at der kan være Udsigt til, at Styrken af de Pantserflader, som nu ere paaregnede, ikke er tilstrækkelig stærk mod det Skjts, som man i den senere Tid har opfundet, er det høist tvivlsomt, om vi allerede nu skulle gaae til at faae en maaskee meget sørgelig Erfaring, som er altfor dyr efter vore pecuniære Kræfter. — Grunden, hvorfor jeg begjærede Ordet, var den, at jeg vilde gjøre Indsigelse imod en Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (H. Hage). Den ærede Taler meddeelte, at det af de Mænd i Landet, der ere kyndigst i disse Sager, er fraraadet at bygge den omhandlede Skrueskonnert, men jeg maa tilstaae, at jeg antager, at den Kyndigste i disse Sager er Regjeringen, det vil altsaa sige den Minister, som forelægger os Forslaget, og som naturligtvis har sine Raadgivere. Jeg kan ikke tænke mig, at denne Minister, naar han trods Udtalelser af 6 Medlemmer af Constructionscommissionen, foreslaaer Bygningen af denne Skrueskonnert, ikke skulde have saadanne Grunde dertil, at det, seet fra Statens og Flaadens Standpunkt, dog maa være det Rigtigste at foretage denne Bygning. Det forekommer mig, at enten maa man raisonnere, som jeg fra mit Lægmands Standpunkt gjør, eller ogsaa maa man vise sin Mistillid til den Minister, som fortiden er ved Roret, idet man betegner ham som den, der ikke er den Kyndigste og ikke forelægger os det, der efter de Kyndigstes Udsagn er det Tjenligste for Landet. — Jeg skal dernæst bemærke, at jeg ikke hører til dem, der gjøre Anskaffelsen af det store Pantserflader med 2 Taarne, afhængig af en Indtægt, med Hensyn til hvilken vi ikke engang vide, om vi nogeninde faae den. Jeg tænker mig derimod, at dersom der kommer Krig her i Landet — og der er jo Folk her, som troe, at den er meget nær forestaaende — er det bedre at have 2 mindre Skibe i Søen end at have 3 Skibe paa Værftet. Dette forekommer mig at være et saa naturligt og for Rigsdagen saa ligefremt Standpunkt, at jeg trods min Mangel paa Sagkundskab i denne Henseende ikke tager i Betænkning at udtale dette. Det er dernæst oplyst, at det store Skib ikke kan bygges i en saadan Tid, at det overhovedet kan tænkes at komme til nogen Anvendelse under de nuværende politiske Forhold i Europa, men jeg spørger da, om det ikke er bedre, at man fuldfører de Bestemmelser, som iøvrigt ere tagne i Flaadepleanen om vort Søforsvar; de kunne blive fuldførte efterhaanden og i rimelig Tid, netop med Undtagelse af dette ene Skib. Naar Flaadepleanen saaledes iøvrigt er bleven fuldført, antager jeg, at der maa komme et Dieblit, da man maa standse for at afvente Erfaringer, og da kan man gjøre dette sidste Kraftskridt for at faae Planen fuldendt. Naar den Tid kommer, forekommer det mig imidlertid, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at vi ikke bør forsøge paa at faae dette Skib bygget paa vort eget Værft, men at vi, ligesom andre Magter, ja endogsaa meget store Magter gjore, lade det bygge paa et Sted, hvor der er indrettet Værksteder, som ere istand til at fuldende saa store Arbejder i kort Tid. Jeg veed meget vel, at vi have været høist uheldige i at anstafte et større Skib i Udlandet, men det er dog ikke sagt, at man altid er lige uheldig med dem, som man sender for at kjøbe et saadant Skib. Det kan dog haabes, at de Erfaringer, vi have gjort, ville affrække fra at bruge den Mand, man tidligere brugte, men at man vil see at finde Mænd, som ere Dygtige vorne og forstaae at vise den rette Conduite, saaledes at de ikke kjøbe et Skib idag, naar man kan vente, at Havnen vil blive lukket for slige Krigsskibes Udførsel imorgen. Naar vi altsaa komme saa vidt, at vor Flaadeplean iøvrigt er færdig, og der da er

et Pantserflader med 2 Taarne, afhængig af en Indtægt, med Hensyn til hvilken vi ikke engang vide, om vi nogeninde faae den. Jeg tænker mig derimod, at dersom der kommer Krig her i Landet — og der er jo Folk her, som troe, at den er meget nær forestaaende — er det bedre at have 2 mindre Skibe i Søen end at have 3 Skibe paa Værftet. Dette forekommer mig at være et saa naturligt og for Rigsdagen saa ligefremt Standpunkt, at jeg trods min Mangel paa Sagkundskab i denne Henseende ikke tager i Betænkning at udtale dette. Det er dernæst oplyst, at det store Skib ikke kan bygges i en saadan Tid, at det overhovedet kan tænkes at komme til nogen Anvendelse under de nuværende politiske Forhold i Europa, men jeg spørger da, om det ikke er bedre, at man fuldfører de Bestemmelser, som iøvrigt ere tagne i Flaadepleanen om vort Søforsvar; de kunne blive fuldførte efterhaanden og i rimelig Tid, netop med Undtagelse af dette ene Skib. Naar Flaadepleanen saaledes iøvrigt er bleven fuldført, antager jeg, at der maa komme et Dieblit, da man maa standse for at afvente Erfaringer, og da kan man gjøre dette sidste Kraftskridt for at faae Planen fuldendt. Naar den Tid kommer, forekommer det mig imidlertid, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at vi ikke bør forsøge paa at faae dette Skib bygget paa vort eget Værft, men at vi, ligesom andre Magter, ja endogsaa meget store Magter gjore, lade det bygge paa et Sted, hvor der er indrettet Værksteder, som ere istand til at fuldende saa store Arbejder i kort Tid. Jeg veed meget vel, at vi have været høist uheldige i at anstafte et større Skib i Udlandet, men det er dog ikke sagt, at man altid er lige uheldig med dem, som man sender for at kjøbe et saadant Skib. Det kan dog haabes, at de Erfaringer, vi have gjort, ville affrække fra at bruge den Mand, man tidligere brugte, men at man vil see at finde Mænd, som ere Dygtige vorne og forstaae at vise den rette Conduite, saaledes at de ikke kjøbe et Skib idag, naar man kan vente, at Havnen vil blive lukket for slige Krigsskibes Udførsel imorgen. Naar vi altsaa komme saa vidt, at vor Flaadeplean iøvrigt er færdig, og der da er